

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КТСП-553-08-24
дата 08.04.2015 г.

КНСБ
СОФИЯ, ПЛ. "МАКЕДОНИЯ" № 1
Изх. № 02-01-9
Дата: 07.04.2015

ДО
Д-Р ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА КЪМ
43 НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш Изх. № КТСП-553-08-24 от 3.04.2015 г

УВАЖАЕМИ Д-Р АДЕМОВ,

Запознахме се със законопроекта за изменение и допълнение на Кодекса на труда (№ 554-01-67/01. 04. 2015г.), внесен от група народни представители. В него се предлага допълнение в чл. 154, ал.1 КТ, чрез което датата 1-ви май освен ден на международната работническа солидарност става и ден, в който ще отбелязваме годишнина от избухването на Априлското въстание.

Доколкото можем да се произнасяме по подобни въпроси, за нас е безспорно, че има основание и това историческо събитие да бъде отбелязано в националния ни празничен календар. В този смисъл ние нямаме възражения по същество.

Струва ни се, че в последователността на двете събития приоритет следва да се даде първо на деня на труда, след което да се посочи годишнината от Априлското въстание, тъй като става дума за подреждане на международно и след това на национално честване.

Ползваме случая да поставим отново един друг принципен въпрос свързан с националните празници и тяхното определяне, чрез Кодекса на труда.

Позицията ни по него беше изразена още през 2010г. по законопроект за допълнение на чл.154 КТ (№ 954-01-8/2010 г., внесен от н. п. Лъчезар Благовестов Тошев). Съвсем неотдавна същата позиция ангажирахме и по повод нарочно писмо до нас от народния представител Петър Кънев.

От гледна точка на юридическа прецизност не е правилно в Кодекса на труда да съществува текст със съдържанието на чл.154КТ. Той не регулира, не урежда, а „определя“ официалните празници. **Забележете**, в чл.154, ал.1 КТ липсват основните елементи на правна норма – хипотеза, диспозиция и санкция. Нормативните актове съдържат общи правила за поведение, норми (чл.1а от Закона за нормативните актове). Законът, в частност и кодексът, е нормативен акт и съдържа правила за поведение, урежда обществени отношения, като кодексът е нормативен акт, който урежда обществените отношения, предмет на цял клон на правната система или на обособен негов дял (чл.3 и чл.4 от Закона за нормативните актове). В тази връзка Кодекса на труда урежда „...*трудовете отношения между работника/служителя и работодателя, както и други отношения, непосредствено свързани с тях.*“ (чл. 1, ал. 1КТ).

Ето защо според нас чл.154, ал.1 няма място в КТ. Той е заварен,(т. е. остатък) от една друга общественно-политическа и икономическа формация и вероятно е намирал опора в отменената Конституцията от 1971г.

Вярно е, че с оглед официалните празници в КТ има текстове, норми, които уреждат полагането на извънреден труд, заплащането, отпуски и т.н., но **това са правните последици от празниците в областта на трудовите правоотношения**. Всъщност определянето на официалните празници води до последици в различни обществени отношения, които се регулират от различни закони - в служебните правоотношения например, в отношенията, свързани с охраната и отбраната, административни отношения и т.н.

По наше мнение и с оглед **вмененото от новата Конституция задължение (по чл.84, т.15 КРБ¹)** на Народното събрание това може да стане или с отделен закон или с нарочно решение на НС. То, решението също има задължителна сила². Тоест образно казано Кодексът на труда не е „инструмента“ с който следва да се уреди задължението произтичащо от чл.84, т.15 КРБ към Народното събрание.

На следващо място внимателното вглеждане в текста на чл.84, т.15 от Конституцията поставя въпросът - **дали е конституционно съобразна алинея 2-ра на чл.154 КТ?** Основният закон не предвижда възможност правомощието на Народното събрание по чл.84, т.15 да бъде делегирано на МС, както това на практика е направено с чл.154, ал.2 КТ, в който „...Министерският съвет може да обявява и други дни еднократно за национални официални празници,...“?!

И тук причината е отново свързана с факта, че действащата Конституция заварва КТ, т.е. някои от нормите на КРБ не са отразени в текущото законодателство. А според самата нея „Разпоредбите на заварените закони се прилагат, ако не противоречат на Конституцията. (§3, ал.1)“.

Не се наемаме да играем ролята на Конституционния съд, но не сме лишени от правото на мнение, че всичко „тръгва“, образно казано, от чл.84, т.15 КРБ, включително и възможното разместване на почивни и празнични дни. Ето защо по наше мнение чл.154 КТ следва да се премахне от КТ и неговият предмет да бъде уреден с решение на НС (или с отделен закон). С това решение следва да се предостави правото на МС, което сега е уредено в чл.154, ал.2 КТ, но не да определя нови празници, а само да прави размествания на почивни и празнични дни, ако и доколкото това е необходимо предвид обществената дискусия за ползата от подобни размествания.

ЧХ

ПЛАМЕН ДИМИТРОВ
ПРЕЗИДЕНТ НА КНСБ

¹ Чл. 84. Народното събрание:

т.15. определя официалните празници.

² Чл. 86. (1) Народното събрание приема закони, решения, декларации и обръщения.

(2) Законите и решенията на Народното събрание са задължителни за всички държавни органи, организации и гражданите.